

ชื่อพื้นเมือง :

ไม้ต้น

ไม้ผลัดใบ สูงได้ถึง 14 ม. เปลือก สีครีมถึงน้ำตาลออกเข้ม เรียบ เปลือกในสีครีมหรือชมพู ใบ ประกอบแบบขนนกปลายคู่ มีใบย่อย (2)3-6 คู่ กว้าง 3.5-6.5 มม. ยาว 13-26 ซม. รูปรีแคบถึงใบหอกแกมขอบขนาน เรียวแหลมทั้งสองด้าน ขอบเรียบ ใบแก่เนื้อคล้ายหนัง สีเขียวเข้มด้านบน สีเขียวอมเทาด้านล่าง เส้นกลางใบบนคมด้านบน เส้นใบ 12-16 คู่ โค้งชัน เส้นใบย่อยเป็นร่างแหเปิดหยาบ ก้านใบยาว 6-9 ซม. ก้านใบย่อยยาว 0.6-1.5 ซม. ดอก ยาว ประมาณ 1 ซม. สีขาวหรือหรือออกเขียว กลิ่นหอม สมมาตรแยกเพศ ดอกเพศผู้และดอกเพศเมียอยู่ต้นเดียวกัน ออกเป็นช่อแตกแขนงมาก ยาว 15-30 ซม. ที่ปลายกิ่ง ก้านดอกสั้น กลีบเลี้ยง 5 กลีบ ยาว 1-2 มม. รูปสามเหลี่ยม โคนเชื่อมกัน มีขนบางด้านนอก กลีบดอกเล็กมาก 5 กลีบ กว้าง 1 มม. ยาว 2 มม. มีเกล็ดด้านใน โคนไม่แคบหรือจักเป็นพู เกสรเพศผู้ 8 อัน ยาวกว่ากลีบดอกมาก แผ่กว้าง ก้านชูอับเรณูมีขนอย่างน้อยที่โคน ล้อมรอบด้วยจานฐานดอกแบน รังไข่ 3 ช่อง ผล กว้างได้ถึง 1.4 ซม. ยาวได้ถึง 3 ซม. รูปไข่ กลีบเป็นมุมหุ้ม 3 มุม ผิวหนามันคล้ายหนัง สีเขียวเข้ม สุกสีน้ำตาลอมม่วงถึงดำ แก่แตกออกเป็น 2-3 ส่วน แต่ละส่วนมีเมล็ดสีน้ำตาลแดงเข้มเป็นมัน มี 1 เมล็ด มีเยื่อหุ้มสีชมพูอมส้มบางมิดผล พบกระจายในถิ่นที่อยู่เปิดโล่งหลายแบบ ตั้งแต่จังหวัดสตูลขึ้นไป

ข้อมูลอ้างอิง : ไซมอน การ์ดเนอร์ พินดา สิทธิสุนทร กองกานดา ชยามฤต ไม่ป่าภาดได้ เล่ม - พิมพ์ครั้งที่ 1.-กรุงเทพฯ :โครงการจัดพิมพ์คปพ. 2558. 768 หน้า

ภาพผล : <http://crassa.cocolog-nifty.com/blog/2015/12/mischocarpus-pe.html>

ภาพใบ : ศูนย์วิจัยและพัฒนาพฤกษศาสตร์แห่งชาติ จังหวัดสุราษฎร์ธานี

